

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

ובמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמריך אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין ז"ע)

**ב"ה - לימוד כ"ד ספרי קודש" - גליון 84 - כה כסלו תשס"ה לפ"ק
ז"ל ע"י: מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובבי"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר ליקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר הלכה ה

צו) וזה בחינת סמיכות המשנה (אבות פרק ג) מסרת סיג לתורה מעשרות סיג לעשר נדרים סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה. מסרת סיג לתורה, זה בחינת תורה שבעל פה שנמסרה לנו בעל פה שהוא סיג לתורה שבכתב, כי מתורה שבכתב בלבד אין יודעין דבר ולא שום מצוה איך לקימה כמבאר כמה פעמים בכל הספרים ובדברינו, רק עקר הסיג לקים תורה שבכתב הוא על - ידי המסרת שהיא תורה שבעל פה, ועל - כן מבאר בדבריו זכרונו לברכה (לקוטי תנינא סימן כח) בשם המדרש שעקר ההבדל שבין ישראל לעובדי כוכבים הוא רק בתורה שבעל פה וכו', ועל - כן כל המחקרים וההולכים בדרכיהם עוסקים רק בתורה שבכתב ורוצים לפרשה על - פי דרכיהם ולגלות פנים בתורה שלא כהלכה המסורה בידינו בעל פה כידוע ומפרסם כל זה. כי כ"ד ספרים

שבתורה שבכתב הם כנגד הכ"ד בתי דינים הנ"ל שעקר המתקתן על – ידי רצון העליון שנמשך על – ידי הצדיקים שבכל דור שהם בחינת משה שהם בחינת תורה שבעל פה. כי תורה שבעל פה נמסרה מדור לדור לצדיקי אמת, ומי שפוגם בזה ומפריד חס ושלוש תורה שכתב מתורה שבעל פה הוא נרגן מפריד אלוף, ואזי משתלשל מהדינים של הכ"ד בתי דינים אחיזת הסטרא אחרא שהוא בחינת אל אחר – כפירות שזהו בחינת כ"ד מיני עופות טמאים שהם בחינה אחת עם החיות רעות הנ"ל, שמשם כל יניקת חכמי הטבע, ועל – כן עקר סיג וקיום התורה הוא על – ידי מסרת שהוא בחינת תורה שבעל פה. כי הדבור פה יש לו כח גדול לגלות האמת והאמונה בבחינת (תהלים פרק ט) אודיע אמונתך בפי. אבל את זה לעמת זה. כי אף הם באים באדם שכחו בפיו, כי פיהם דבר שוא וכו' וכמו שכתוב (שם יב) יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות אשר אמרו לשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו. שכל זה הוא מה שבארנו לעיל בענין בלעם שהוא בקלפה כנגד משה בקדשה. כי הבחירה יש לה כח גדול כנ"ל. ועל – כן הם אומרים שפתינו אתנו וכו' כי גם הם מתגברים בלשונם ובפיהם להסתיר האמת ומפרשים התורה בפיהם כדרכם הרע, שכל זה נמשך ממצח הנחש וכו' כנ"ל. אבל הכנעתו על – ידי צדקה אמתית שהוא בחינת נדרים וכו'. וזה שסמך התנא מיד מעשרות סיג לעשר נדרים סיג לפרישות. כי על – ידי בחינת מעשרות שהוא צדקה

שהוא סיג לעשר שעל – ידי זה נמשך העשירות אל הקדשה, וכן על – ידי נדרים שהם סיג לפרישות על – ידי זה מתגברים על החולקים על המסרת שהוא תורה שבעל פה. כי כל התגברותם הוא על – ידי הממון והעשירות שהוא עתה בגלות אצלם. ועל – ידי רבוי תאות נאוף שהם משקעים בזה מאד שכל זה בחינת בלעם שהיה לו נפש רחבה לממון וכבוד ולזנות וכו' שמשם כל קנאתם בעם ה' הכשרים הדבקים בצדיקי אמת. על – כן על – ידי צדקה שהוא בחינת מעשרות שעל – ידי זה זוכין לעשירות דקדשה ועל – ידי בחינת נדרים סיג לפרישות על – ידי זה מתגברים עליהם וכנ"ל. והעקר שעל – ידי הצדקה בחינת נדרים מתגבר התגלות הרצון בעולם שהכל מתנהג ברצונו לבד ואין שום טבע כלל. כי גם הטבע בעצמו מתנהגת ברצונו תמיד וביד ישראל לבטל הטבע כרצונם על – ידי תפלתם וכנ"ל. ועל – ידי זה מתגבר כל אחד ברצונות חזקים ותקיפים תמיד להשם יתברך שזה העקר וכנ"ל. ומי שחזק בזה תמיד ומכניס דרך זה בעולם ודאי יתגבר עליהם ויכניע עקר המינים והחולקים ויבטל דעותיהם הרעות מן העולם. וזהו סיג לחכמה שתיקה. כי אי אפשר להתוכח עמהם עד קצה האחרון רק צריכין לדבר בחכמה אמתית מה שצריכין לדבר. וכל מה שמדברים בחכמה נגדם הם חותרים ביותר להתגבר כנגד האמת יותר ויותר. ועל – כן סיג לחכמה שתיקה שצריכין לדם ולשתק עד ישקיף וירא ה' משמים בחינת (תהלים לז) דום לה' והתחולל לו. בחינת (שם סב)

אך לאלקים דומי נפשי בחינת (איכה ג) טוב ויחיל ודומם לתשועת
ה'. כי העקר הוא להיות חזק בעצמו בהאמת ולהתחזק ברצון חזק
תמיד להשם יתברך ולאמתת תורתו, ואם אפשר לדבר עם אחד
ולהשיבו אל האמת מה טוב ואם לאו צריכין לשתק בבחינת סיג
לחכמה שתיקה. ועל – כן כתיב (משלי כו) ענה כסיל כאולתו
וכתיב (שם) אל תען כסיל כאולתו. כי עת לחשות ועת לדבר. אך
סוף כל סוף כל ימי הגלות הם מתגברים בדבוריהם. וצריכין
החכמים אמתיים לעשות סיג לדבריהם על – ידי השתיקה שהוא
בחינת רצון בחינת דום לה' והתחולל לו וכו' וכנ"ל:

הַלְצִית בּוֹ יוֹמָם וּלְלֵילָה כִּי־ד סְפָרִים

נִגְדָה כִּי־ד שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה